

ACC. N:R M. 13620: 1-3.

Landskap: Skåne Upptecknare: Martin Eriksson, Gyllebo  
Härad: Ö Gönne Berättare: Folke Persson, Döwaberget,  
Socken: Hejäsås Berättarens yrke: lantbrukare Immelin  
Uppteckningsår: 1955 Född år 1910 i Hejäsås

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

Jakt och djurfångst, s. 1-3.

LUF 101.

Om vi nu skulle förflytta oss till norra Skåne så berättar Folke Persson följande, vargar har vi aldrig hört talas om här heller, råven deremot är ganska allmän här. Den jagades der med drivande hund, kunde även köpas ut ur byn genom att använda karbid. I forna tider användes råvsavar, men jag vet inte om lagen nu tillåter använda sådana. Man kunde även hänga ut en dödad höna, eller annat bote blott man sjelf kunde vara nästans så att man inte syntes, men så att der var fritt skottfält beskriva. Godjur har jag aldrig hört talas om här. Ålg har ju alltid förekommit häruppe och även jagadt på lovlig tid, men även tjurskytte har förekommit. Rådjur förekom även här dock mest på de stora gödsen. Dockfjöst och Skonbjöst har jag inte sett här men väl på Krastavallen. Ulter har jag inte hört talas om här, det samma gäller om säl. Gräpling har jag sett en enda gång, jag kom cyklande hem vid

vågkanten låg ett föremål som jag skulle spar-  
kat till, när den sprang såg jag att det var en  
gräfling. Hare har här fannit både den tyska  
haren som ju är brunspräcklig, samt den svenska  
som är grå. Vid hasfakt gick ju bäst att ha hund.  
Stövren var nog bäst. På fråga om det fanns  
igelkottar deruppe tala han om att det varit ett par  
i deras trädgård hela tiden i sommar, de var så  
tama att de gick bort och drack mjölk ur karet som  
de brukar ge kisse av, de hade haft fyra stycken ungar  
i sommar. Varför man fångade igelkottar? Ja de kät-  
rades ju som skadedjur, men jag tror inte det var  
så förligt. Eller. Ja visst fanns här eller, den fångades  
och kunde tämjas, den användes senare på jakt efter  
vildkaniner. Många häruppe kunde tjena pengar på  
att fånga eller även råvungas stor bea i pris.  
Rapphöns har ju alltid förekommit här liksom tjäder  
och orre, men det är inte ofta man får se dem

Här vid sjön Tommeln kunde man om höstarna vid flyttningen se änder och vildgäss i hundradetal slå sig ner om krällarna, en gång var det två jägare de sköt var sin and, den ena var ung och den var bra men den andra var nog gammal, ty den hade kopat en hel dag innan den blev omör. Strömsfåglar känner jag inte till, men av rovfåglar var kräkor och skator allmänast, fast även någon gång en korp kunde slå ner bland hönsen. Jag minns när jag var pojke vi liep trettiofem öre för varje kräpa vi kunde döda, det betalade socknen, liksom för dödande av kår och grävtung fick man fem kronor, jag har inte nu hört om detta gäller fortfarande. På slutet Golpe Persson och i fortsättningen får vi se hur de sköter om faran.